

13-ий СЕПТЕМВРИЙ.

Сутренята рано тръгнахъ за града; бивуака тѣй и омръзналъ, што карахъ прѣзъ всичкия пѣть рисъ като чабързахъ за нѣкоя работа. Заедно съ мене измоли се да отиде въ Габрово и адютанта по домакинската частъ, капитана Мерчански. Още при влизането въ града, калъ до поясъ, коня съ труцъ си изважда краката, колата едва вхръжтъ, по нѣкой пѣть и хората помагатъ на запрежитѣ коне; жално е човѣкъ да гледа бѣдните измъчени животни, а колко пакъ мѣка ни чѣка още на напредъ! Габрово, както и сявгашъ, оживенъ отъ ненормалния лакомъ животъ; тласкане по улицитѣ *), макаръ че и лошо време, живата търговия по отворенитѣ дюкенчета, наташканитѣ като сандукарѣ — ресторане, отъ които се разнасятъ весели гласове, смѣхъ, а по нѣкой пѣть и смѣшната пѣсенъ на пирующето офицерство, — ето какво срѣща човѣкъ на първъ погледъ; а че отсетѣ и самичекъ, ако ти е душата млада, увличашъ се въ общия дузавъ. Ний се спрѣхме въ близкия мой любимъ ханъ; тозъ пѣть ни дадохъ по добра стая; макаръ че не е особено чисто, нѣ поне сухо и топло. Понеже прѣдполагахъ да пресѣдѣмъ нѣколко дена, то затова и небързяхъ твърдѣ да заобиколимъ познайниците си.

15-ий СЕПТЕМВРИЙ.

Вчера идва отъ щаба за различни покупки генералския ординарецъ, ротмистръ Невѣровъ; разказва, че всичко е тихо, нашитѣ и неприятелскитѣ батареи мълчатъ. Бѣдната наша щабна пощенина съвсѣмъ осиромашаля; поръчале му да закупи разни соленички и пипереничи похапки; генерала основателно забѣлязва, че никулиътъ, напиримѣръ, сѣ отлично противояинготно средство. Днесъ бѣхъ при стария си другаръ, полковника Лзова; той командува въ настоящето време 9 та дружина на нашето опълчение; а тѣй като дружината е расположена въ града, то на него

*) Улицитѣ макаръ постлали и тукъ-таме по нѣщо като тротуаре, нѣ колко и да е се пакъ доста кално.